Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: „Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч. 203. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го ЖОВТНЯ 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 23, 1956. No. 203. VOL. LXIII.

ПРЕЗИДЕНТ ГОСТРО ТАВРУВАВ БУЛҐАНІНА ЗА ВМІШУВАННЯ У ВНУТРІШНІ СПРАВИ ЗДА

Вашинґтон. — През. Д. Д. Айзенгавер дав негайну й дуже різку відповідь на нового листа Булґаніна, що його в п'ятницю минулого тижня представник совєтської амбасади вручив державному секретарові Доллесові для передачі през. Айзенгаверові. Хоча державний секретар заявив був радникові совєтської амбасади Андреєві Ледовському, що лист Булґаніна, який мусить бути дбайливо перекладений на англійську мову, буде переданий през. Айзенгаверові щойно в неділю, після його повороту до Вашинґтону з передвиборчої подорожі, проте Москва, не чекаючи на це, оприлюднила текст того листа вже в суботу, подаючи його через московське радіо. Така поведінка, заявив був відразу пресовий секретар Білого Дому, Джеймс Гаґерті, є порушенням куртуазійних міжнародних звичаїв і вказує на суто пропаґандивну ціль Булґанінового листа. Ще один момент вказує на те, що Булґанін мав на увазі пропаґанду, а не істоту справи — звертає увагу американської преси: він не чекав, поки Президент дасть відповідь на його, Булґанінового листа з 6 вересня ц. р., лише знову повторив ту саму пропозицію з свого попереднього листа, та ще й зв'язавши його тісно з теперішньою виборчою кампанією в Америці. Теперішній лист Булґаніна виразно покликується на полеміку в ході американської виборчої кампанії в справі пробних вибухів атомової і водневої зброї і „спростовує" сумніви, що їх висловив президент Айзенгавер щодо реальної можливости припинення таких пробних вибухів. Булґанін цілком підтримує арґументи Адлея Стівенсона, запевняючи, що Москва має „щиру" інтенцію дотримати можливу умову про припинення дальших експериментальних вибухів, які, мовляв, не потребують ніякої контролі, бо теперішній стан науки вможливлює негайне ствердження, чи якась сторона не зламала умови. Зокрема Булґанін нарікає на нібито невірні закиди збоку державного секретаря Доллеса під адресою Совєтів.

Обурений поведінкою большевиків з оприлюднення листа Булґаніна та його змістом, през. Айзенгавер негайно, бо в неділю 21 ц. м., оприлюднив відповідь Булґанінові. Він висловив на вступі жаль, що лист Булґаніна „відхиляється від прийнятої міжнародної практики в кількох аспектах". На першому місці Президент наставрував вмішування у виборчу кампанію в Америці, як вмішування закордонної держави в американські внутрішні справи. Якщо це зробив би якийсь амбасадор, то його проголошено б за таке поведення „небажаною особою". Далі, Президент вказує на недопускальну методу — оприлюднювати текст листа, поки він не міг бути переданий самому Президентові. Президент таврує докір під адресою державного секретаря Доллеса не тільки, як неоправданий, але як образливий для нього самого, Президента. Врешті Президент обурюється, що Булґанін піддає в сумнів щирість самого Президента. Коли, мовляв, Президент не казав відіслати того листа назад до совєтської амбасади, то не з толеранції до таких відхилень, а тому, що безпосереднє листування між ним і Булґаніним може служити справі миру. Перейшовши до суті заторкненої Булґаніним справи, Президент звернув увагу на постійні заходи Америки щодо осягнення порозуміння в справі міжнародного роззброєння, зокрема щодо піддання під контролю і заборону ядрових експериментів. „Щоб вони стали дійсними, а не тільки уявними, то всі ті пляни вимагають системи інспекції і контролі, що їх ваш уряд постійно відмовлявся прийняти. Ви відкинули навіть пропозицію щодо „відкритого неба", подуману, як перший крок у взаємній летунській інспекції". Президент закінчує, що „не зачиняймо дверей, які можуть послужити як шлях для забезпеки людства".

Адлей Стівенсон так само відгукнувся вже на листа Булґаніна, але ще перед появою відповіді Президента. Стівенсон висловив невдоволення з приводу згаданого коментаря Джеймса Гаґерті, бо, мовляв, треба спершу холодно докладно перестудіювати пропозицію Булґаніна. Адлей Стівенсон — пишуть часописи — старається відмежувати свою власну пропозицію від листування Президента з Булґаніним у справах роззброєння.

ДЕЛЕҐАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ НА АВДІЄНЦІЇ В ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ДОЛЛЕСА

Вашинґтон. — Минулої п'ятниці, 19 жовтня ц. р., державний секретар Джан Фостер Доллес прийняв на одногодинній авдієнції 12 представників Українського Конґресового Комітету та американського - у к р а ї нського громадянства, з'ясовуючи їм та інформуючи їх про загальні принципи і напрямні американської закордонної політики в теперішній міжнародній ситуації, як теж відповідаючи на ряд запитів в конкретних, актуальних справах. Авдієнція відбулася в бюрі Державного Секретаря в новому будинку Державного Департаменту. Директор Дорадчого К о м і т е т у Національностей при Крайовому Комітеті Республіканської партії, п. Алберт Герман, представив державному секретареві Доллесові п. Дмитра Галичина, який з черги представляв п. Доллесові поодиноких членів делеґації. В склад делеґації входили: п. Дмитро Галичин, проф. Лев Добрянський, адв. Михайло Пізнак, Всч. о. Вол. Білинський, п. Гнат Білинський, проф. Ол. Грановський, майор Мих. Дармограй, ред. А. Драган, п. Іван Дужанський, п-ні Олена Лотоцька, проф. Р. Смаль-Стоцький та п. В. Шабатура. Конференцію, яка тривала від год. 2 до 3-ої пополудні, започаткував проф. Л. Добрянський, передаючи Державному Секретареві від імени Українського Конґресового Комітету відповідний меморіял в справі теперішнього положення України та її аспірацій. На його ж прохання, державний секретар Доллес з'ясував опісля відношення і становище державного департаменту до цих проблем. У дальшому державний секретар Доллес відповідав та давав виясмення на ряд запитів поодиноких членів делеґації в актуальних справах. Цю зустріч із державним секретарем Доллесом всі члени делеґації вважають за дуже успішну. На початку авдієнції була зроблена спільна світлина членів делеґації з секр. Долессом.

Джан Фостер Доллес

СЕН. СМИТ, ГУБЕРНАТОР МАЙНЕР, КОНҐРЕСМЕН РОДІНО ПІДДЕРЖАЛИ ВИЗВОЛЬНІ ЦІЛІ УКРАЇНСЬКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮ ДЖЕРЗІ

Нюарк, Н. Дж. — Сенатор Александер Смит, губернатор Майнер і конґресмен Родіно особисто, а численні сенатори, конґресмени та інші видатні американці телеграмами і листами піддержали повносердечно визвольні цілі великої української маніфестації, що відбулася тут минулої неділі, 21-го жовтня, у великій і в поважній частині заповненій залі Моск театру. Маніфестація була влаштована окремим комітетом об'єднаних американсько-українських організацій північного Ню Джерзі, з п. Мироном Леськовим на чолі, а її конкретною ціллю було заактуалізувати знову українські визвольні змагання та звернути окрему увагу на ті листи, що їх прислали до вільного світу українські політичні в'язні совєтських спеціяльних таборів у Мордовії і які тепер є предметом міжнародного розгляду. Маніфестацію проводив відомий молодий американсько-український діяч, б. член Головного Уряду УНСоюзу адв. Іван Романишин, а єдиним українським промовцем на цій маніфестації був голова УНСоюзу і президент УКК, п. Дмитро Галичин.

Започатковано маніфестацію відспіванням американського і українського національних гимнів. Адв. Романишин в короткому слові з'ясував цілі маніфестації та відчитав ряд найбільш заохочуючих телеґрам і листів від цілого ряду видатних американських законодавців. Ці телеграми, з багатозначною підтримкою та признаннями для українських визвольних аспірацій і визвольної боротьби м.і. надіслали сенатори Стайлс Бриджес, Джан Кеннеді, Прескот Буш, Александер Вайлі, Чарлз Поттер, Джан Маршал Ботлер, Ірвінґ Айвс, Кліфорд Кейс, Еверет Дірксен, Джан Брикер, Марґарет Чейз Смит, Гюберт Гомфрі, амбасадор Генрі Кебот Ладжа та цілий ряд інших. Між промовцями, які виступали, був теж генеральний консул вільного Китаю в Ню Йорку, професор Пінґ Сун-чанґ.

Виступи промовців публіка приймала одушевленими оваціями. Сенатора Смита, якого впровадив на сцену п. Д. Галичин, представляв приявним адв. Романишин, а губернатора Майнера представляв відомий американсько-український діяч, повітовий податковий комішенер адв. Марсел Ваґнер, який раніше і сам виголосив коротку промову. Виступи промовців урізноманітнювано виступами солістки Марії Боднар, якій акомпаніювала на фортепіяні п. О. Дмитрів, хору бандуристів під проводом п. Р. Левицького та чоловічого хору під диріґентурою п. Кармелюка. Маніфестація мала широкий відгомін в амер. пресі.

ВІДБУВСЯ ТРЕТІЙ СОБОР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗДА

Шикаґо, Іл. (Фч.). — У днях 11-14 жовтня ц. р. відбувся тут у храмі св. Володимира Вел. третій з черги (звичайний) Собор УПЦеркви в ЗДА, що її очолює ВПреосв. Митрополит Иоан Теодорович. День раніш духовенство тієї ж Церкви відбуло у тому ж храмі свою конференцію, на якій були теж приявні чотири Владики УПЦеркви, які й проводили нею. Обговорювано біжучі справи Церкви, зокрема пенсійний фонд духовенства, церковне шкільництво та видавничі справи. На Соборі було заступлених 86 повноправних парафій УПЦеркви в ЗДА, чотири єпископи, 75 священиків, 64 світських делеґатів, як теж представники Науково - Богословського Інституту при тій же Церкві, центрального Архіву-бібліотеки в Бавнд Брук та Української Православної Ліґи (молоді), що охоплює 600 осіб тут народженої молоді. Собор очолював первоєрарх Церкви, Митрополит Иоан, якому саме цього року минає 35-ліття його архипастирського служіння, і який є єдиним живучим єрархом відродженої УПЦеркви в Україні (1921 р.). Увесь Собор, головно церковні урочистості та бен-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЧЕРВОНА ВАРШАВА ЗБУНТУВАЛАСЬ ПРОТИ ЧЕРВОНОЇ МОСКВИ

Польські комуністи йдуть за прикладом юґославського Тіта і змагають до звільнення від московської залежности; Гомулка, випущений з в'язниці, в якій сидів за „тітоїзм", перебирає владу, реорганізує польське політбюро і викидає з нього Рокосовського та інших московських ставлеників; відвидини Хрущова у Варшаві не перешкодили в бунті; Польські комуністичні війська стрілами не допустили до вмаршу на польську територію совєтських військ із східньої Німеччини; події мають найбільший відгомін у світі

Варшава. — Від минулої п'ятниці, 19го жовтня, у столиці червоної Польщі відбуваються події, що держать в найбільшому напруженні весь політичний світ: комуно-польський уряд збунтувався проти залежности від Москви та, на зразок комуністичної Юґославії, почав акцію для зірвання тієї залежности. Конкретним виявом того була сесія польського комуністичного Політбюра в неділю 21 жовтня, ввечорі, на якій обрано першим секретарем польської комуністичної партії Владислава Ґомулку, недавно звільненого з в'язниці, є якій він сидів під закидом „тіоїзму" та що зробило його символом боротьби польських комуністів проти залежности від Москви. На тій самій сесії викинено з польського Політбюра совєтського маршала і „героя" Константина Рокосовського, що був наставлений Москвою як польський міністер оборони і з черги був символом залежности польських комуністів від Москви. — Разом з Рокосовським викинено з Політбюра кількох інших московських ставленників. На першу вістку про реорганізацію польського Політбюра та його „унезалежнення" від Москви, у Варшаві та в цілій Польщі почались маніфестації, які недвозначно апробують ту акцію. Усі зусилля Москви, як наглі відвидини Хрущова у Варшаві та спроба вмаршу совєтських військ на польську територію, не перешкодили, як досі, в цій „тітоївській" акції польських комуністів: — Хронологічно події відбувались так:

На п'ятницю, 19-го, був скликаний Центральний Комітет польської комуністичної (офіційно „Об'єднаної робітничої") партії для перевибору власних членів і вибору нового партійного Політбюра, бо старе в цілості зреклося своїх мандатів. Але ЦК встиг тільки вибрати до нового складу Владислава Ґомулку і трьох інших чільних комуністів, які разом із Ґомулкою пересиділи були 4 роки у в'язниці, як „тітоїсти". Цими трьома комуністами були ген. Маріян Спіхальський, Зенон Клішко і полк Льоґа-Совінський. Наступною точкою денного порядку мав бути вибір нового Політбюра, але саме тоді перший секретар польської комуністичної партії М. Охаб подав до відома сенсаційну вістку, що саме на варшавському військовому летовищі висіли керівні совєтські достойники: Нікіта Хрущов і три віце-прем'єри — Молотов, Мікоян і Каґанович. Разом із ними прибуло кількох високих совєтських старшин, але преса не вспіла покищо узгіднити їх імена. За першими вістками — був це м. ін. маршал Жуков, але згодом заперечувано, що це прилетів був не Жуков, а маршал Конєв. Засідання ЦК перервано і делеґація польської комуно-партійної верхівки, між ними Охаб і Ґомулка, поїхали до недалекого палацу Бельведер, колишньої резиденції Пілсудського, на наради з совєтськими диктаторами.

Владислав Ґомулка

Ця перша нарада тривала 6 годин і — згідно з інформаціями, що їх добули кореспонденти західньої преси — мала драматичний характер. Спір обертався довкола проблеми „д е м о к ратизації" польського режиму, що насправді рівнозначна з унезалежненням себе від московського диктату. Конкретно, річ ішла за проєктований новий склад Політбюра польської комуністичної партії, зі складу якого мали виключити совєтського маршала Константина Рокосовського, призначеного большевиками в 1949 році командантом польської армії. Хрущов мав на тій нараді гостро накинутися на поляків і лаяти їх за „невдячність": мовляв, совєтська армія „проливала кров за визволення Польщі", а тепер польські „товариші" відплачуються їм „невдячністю". Вся закордонна преса додає до цієї вістки коментарі на тему „визволювання" большевиками Польщі: як московські большевики вирізали 12.000 польських старшин у Катині і потім, як совєтські війська на передмісті Варшави Празі, по правому березі Висли, впродовж місяця спокійно придивлялись, як німці здавлювали повстання у Варшаві і систематично руйнували місто. Хрущов — подають далі часописи — мав назвати Ґомулку в очі „зрадником" і жадати ультимативно, щоб нове Політбюро польської компартії залишилось у давньому складі. У відповідь Охаб буцімто зажадав ультимативно від совєтських головачів, щоб вони негайно припинили рух совєтських дивізій, які почали їхати в сторону Варшави від Седльц з південного сходу і Катовиць з південного заходу. Охаб заявив, що коли совєтські дивізії далі будуть посуватись в сторону Варшави, то польська делеґація покине залю нарад. Він перестеріг большевиків, що польські робітники попереджені і будуть боротись за свої права, що означало заповідь збройного спротиву совєтським військам. Ті совєтсько-польські переспрaви продовжувались ще в суботу і закінчились тим, що польські комуністи погодились прибути „в швидкому часі" до Москви для узгіднення „приязних взаємин". Тим часом в суботу обрано нове Політбюро з Ґомулкою і Льоґою-Совінським, не злякавшись совєтських погроз, викинули з Політбюра маршала Рокосовського, який на 75 голосуючих дістав тільки 26 голосів.

В кожному разі, Ґомулка став 75 голосами першим секретарем партії і він — як запевняють закордонні кореспонденти — має за собою велику більшість партії і всього польського народу, який в тій внутрішньо-комуністичній сварні бачить передусім боротьбу проти московського верховодництва. Ґомулка виголосив в суботу велику промову, в якій стверджував, що „є різні шляхи до соціялізму" та що „боротьба проти культу особи не може обмежитись тільки до особи Сталіна". Хрущов з усіми большевицькими верховодами вернулись вже до Москви. Про ціль їх раптової подорожі до Варшави нічого не сказано в офіційному комунікаті. Зате „Правда" з останньої суботи 20-го ц. м. принесла гостру статтю проти польських комуністів, тавруючи їх словами і стилем, відомими цілком з часу холодної війни проти Заходу чи боротьби проти Тіта. Однаково гостру відповідь „Правді" дала варшавська „Трибуна Люду".

Про гостроту польсько-совєтських взаємин свідчить перший в історії совєтсько-сателітських зв'язків факт збройних сутичок. За неясними і неповними вістками такі сутички відбулись при намаганні совєтських військ вступити до Щеціна (Штеттіна) і при переході совєтських з'єднань з совєтської на польську територію. Наспілі вістки говорять тільки про стрілянину без подання можливих жертв, і про те, що совєтські війська, що їх зустрів польський спротив, завернули назад.

Айзенгавер і Доллес симпатизують з польським народом в його змаганні до незалежности

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер, ознайомившися із звітами й інформаціями про події в Польщі, зокрема із повідомленнями про перший збройний зудар між польськими й совєтськими військами, заявив, що ці події доказують ще раз про бажання польського народу жити під режимом, обраним його власною волею. В цій своїй боротьбі за унезалежнення з-під совєтського панування польський народ мав і матиме моральну підтримку аериканського уряду і народу. Заяву през. Айзенгавера з висловами симпатії для польського народу опублікувала вся американська преса. Зайнлв стновище до подій у Польщі теж і державний секретар Джан Фостер Доллес у своїй заяві, опублікованій після двогодинної конференції з през. Айзенгавером. Доллес схарактеризував ці події як початок повороту Польщі до незалежного життя, але заявився рішуче проти того, щоб такими чи іншими способами із-зовні приспішувати розвиток започаткованих там подій. На його думку, цього не бажали і не бажають самі поляки. Єдине, що можуть зробити З'єдинені Держави — це пожвавити радіову та іншу пропаґанду, щоб цим підтримати ідеї волі і незалежности Польщі, хоч і вся історія доказує, що поляки не потребують ні підтримки, ні зовнішніх спонук у своїй любові волі і в своїх змаганнях до незалежности. Все ж таки, Доллес висловився рішуче проти будьякої військової інтервенції ЗДА в Польщі, пригадуючи при тому гіркий досвід польського народу з часу світової війни, особливо ж варшавське повстання, що до нього підбадьорили поляків Совєти, які після вибуху повстання не рушили й пальцем, щоб охоронити учасників повстання перед жорстокою ліквідацією збоку німців. З другого боку, Доллес підкреслив, що ЗДА готові дати кожної хвилини Польщі, якщо вона цього бажатиме харчову та економічну допомогу.

Військова хунта перейняла владу в Ґондурасі

Теґусіґальпа. — В неділю 21 жовтня ц. р. відбувся в середньо - американській республіці Ґондурас державний переворот, у висліді якого дотеперішній голова держави д-р Хуліо Льозано Діяз зрезиґнував із свого становища, передаючи керму державного життя в руки військової хунти, призначеної ґондураськими збройними силами і поліцією. Провідниками перевороту були полк. Родріґез, командант військової академії ім. Фр. Морозана, полк. Карачіолі, командант летунських збройних сил і майор летунства Роберто Ґальвез Барнес, міністер розбудови в уряді Льозано Діяза. Переворот, вперше в історії Ґандурасу, відбувся спокійно, без одного стрілу і без проливу крови. Перейнявши владу військова хунта звернулася до народу з проклямацією, в якій обіцяє дотримуватися конституції і ґарантує демократичні засади і громадянські права. Причиною перевороту вважають незадоволення вислідами виборів до конституючого зібрання, в яких урядова партія Національної єдности, що її очолює д-р Хуліо Льозано Діяз здобула всі мандати.

КИЇВСЬКИЙ „РАДІОЦЕНТР" НАПАДАЄ НА „СВОБОДУ"

21-го жовтня у радіопередачі для українців закордоном київська радіовисильня „Радіоцентр" накинулась на „Свободу" за вміщені в ній — на підставі канадійсько-українських джерел — повідомлення про бувшого ДіПі Павла Глушаницю, родом з с. Попільні на Житомирщині, що тепер мешкає в Канаді, і його доньку Оксану, що залишилась в Україні. (Шантажований Михайлівським комітетом П. Глушаниця заявив, що коли доньку його большевики репресують, то він за це помститься на совєтському представникові в Канаді). Київський „Радіоцентр", кілька разів посилаючись на „Свободу", — „націоналістичну газету", яку видають в Ню Йорку „жовтоблакитники" — зорґанізував спеціяльну радіопередачу, змобілізувавши для цього Оксану Глушаницю та її свояків, які закликали Павла Глушаницю вертатися на „родіну", де, після хрущовської амнестії, мовляв, усім даровано провини перед совєтською владою.

В АМЕРИЦІ

● „Рістосетін" — так називається новий антибіотичний лік, що його виготовлено в Абботлябораторіях у Шикаґо. Покищо цим ліком лише експериментують у деяких шпиталях і в продажу по аптеках його немає. Він буцімто вбиває хворобові бактерії з більшим успіхом, як усі дотеперішні антибіотики. В університеті ім. Джорджа Вашинґтона застосовано його з добрими вислідами у 12-х випадках запалення легенів і запалення шкіри.

● Американський президент Ґровер Клівленд — пригадують часописи у зв'язку з цьогорічними виборами — у 1884 році виграв вибори завдяки буквально одному голосові, що перехилив електорів з Нюйорського стейту на його користь. В загальному він дістав 4.911.017 голосів, а його республіканський противник Джеймс Блейн — 4.848.334. Взагалі різниця голосів була тоді завжди невелика. Напр., президент Джеймс Полк виграв вибори у 1844 р. 1.337,243 голосами проти Генрі Клея, що дістав 1,299,068 голосів. Тільки Джордж Вашинґтон не мав у 1789 і 1792 рр. ніякого контркандидата. Висновок: хай не пропадає ні один голос!

В СВІТІ

● Хаїм Начшн, 34-річний совєтський спортовий адміністратор, що прибув із групою совєтських туристів до Данії, втік і вже дістав від данського уряду політичний азиль. Він виїздить до Ізраїлю. З совєтського корабля втік також 28-річний радіо-оператор: скочив із корабля в море і проплив до порту, де в буквальному розумінні „впав у рамена" данського поліціянта.

● Д-р Вернер Форсман, лікар з малого містечка Бад Кройцнах у Західній Німеччині, який дістав нагороду Нобеля за дослідження серцевих недуг, заявив, що почуває себе так, як сільський парох, який дізнався, що став кардиналом. Ніхто, мовляв, не звертав на нього в Німеччині уваги, і тільки американські лікарі - спеціялісти зацікавилися його дослідами. Він був в ЗДА, як воєннополонений. На утримання численної родини — дружини і 6 дітей — він заробляв, як лікар-інтерніст.

● Італійські комуністи, які від самого початку існування Організації Північно-Атлантійського пакту (НАТО) і приналежности до неї Італії завзято поборювали антисовєтський західній бльок держав, тепер раптом в офіційній своїй деклярації погоджуються на участь Італії в НАТО, але жадають, щоб „лише" в Італії не було ніяких військових баз НАТО. Італійські газети твердять, що ця нова тактика комуністів є новим „трюком" для обдурювання незорієнтованої маси.

● У Женеві відбулась минулого четверга „ювілейна", бо 60-та з черги зустріч американського амбасадора Алекса Джонсона з ЧСР і комуно-китайського амбасадора Ванґ Пінґ-нана з Польщі. Переговори між ними — це єдиний терен зустрічі американської і комуно-китайської дипломатії. Китаєць пропонує за кожним разом нові проєкти порозуміння й с п і в п р а ц і, — Джонсон за кожним разом відповідає, що поки червоний Китай не звільнить усіх американців — ні про що не може бути мови.

● Мешканці Танжеру (Північна Африка), як міжнародного міста, досі не платили ніяких податків, і імпорт до цього міста усіх товарів був звільнений від податку. Минулого тижня цей торговельно - податковий рай скінчився з переходом Танжеру під суверенність нової держави Марокко.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АМЕРИКА І КОЛОНІЯЛІЗМ

Ніяка з-поміж держав і націй світу не має більшого морального права і даних на провід у боротьбі за ліквідацію колоніяльної залежности і всіх форм колоніялізму в сучасному світі, як мають їх З'єдинені Держави Америки, що свою національну та державну незалежність і суверенність здобули в боротьбі за визволення з-під колоніяльної залежности Великої Британії. Перейняті з цієї боротьби славні традиції виразного і безкомпромісового антиколоніялізму є загальним добром всієї американської нації і всіх її громадян.

Притримувалися З'єдинені Держави Америки цих своїх традицій на протязі своєї історії завжди й усюди, не тільки у ставленні до найближчих сусідів, але й в міжнародних взаєминах, зокрема у спробах розв'язати такі чи інші кризи, спричинені дуже часто колоніяльними тенденціями деяких европейських держав. Притримуються ЗДА цих своїх традицій і сьогодні, зокрема в таких конкретних справах, як, наприклад, справа Альжиру чи востаннє справа Суезького каналу. В обидвох випадках симпатії американського уряду й усього американського громадянства завжди по боці тих, що борються за визволення з-під такої чи іншої колоніяльної залежности. Тільки під тиском З'єдинених Держав Америки пішла Франція на признання незалежности Тунісії і на концесії в цьому напрямку для Альжиру. Щоб підкреслити цю свою вірність ідеям антиколоніялізму, З'єдинені Держави Америки зреклися своїх ексtериторіяльних прав в Танжері. Так само виразно з'ясували своє становище і в справі Суезького каналу, стверджуючи, що в ніякому випадку вони не виступлять проти суверенности Єгипту.

Московсько-комуністична пропаганда, використовуючи існування проколоніяльних тенденцій в політиці деяких европейських держав, намагається представити З'єдинені Держави Америки, як твердиню колоніялізму, колоніяльну імперію, і робить це всупереч дійсності й хоч би одній тій обставині, що ЗДА не мають ніяких колоній у світі. Тому теж дуже своєчасним і потрібним було видання інформаційною агенцією З'єдинених Держав (окремий відділ у державному департаменті) брошури про совєтський колоніялізм і його вияви. В цій брошурі на підставі аналізи фактів і ситуації в 40 країнах Далекого і Середнього Сходу й Африки, стверджується, що „найбільшою колоніяльною імперією на протязі всієї історії є Совєтський Союз із додатком, в останньому часі, червоного Китаю". Починаючи з 1939 року, совєтський комунізм встиг такими чи іншими способами поневолити 138 мільйонів людей. Свої впливи, які в результаті ведуть до повного поневолення, московський комунізм намагається встановити в Південній Азії, на Близькому Сході і в Південній Африці, використовуючи для цього націоналістичні рухи, торгівлю, культурні зв'язки і буцімто примирливу дипломатію.

Виявом совєтського колоніялізму є також — як стверджується далі в брошурі — централістичні, русифікаційні тенденції, з допомогою яких Москва намагається зуніфікувати підлеглі собі країни, накидаючи їм передусім не тільки російську культуру, але й мову. Виявом совєтської колоніяльної політики є теж масова депортація сотень тисяч молодих людей на невільницьку працю у відсталі сибірські області. Закінчується брошура ствердженням, що „ніякий імперіялістичний уряд в дотеперішній історії світу не накидав поневоленим ним народам такої безглуздої уніформовности мови, вислову і фразеології, сполученої з вимушеним сервілізмом і плазуванням, як це робить Москва із підлеглими собі середньо-азійськими народами і країнами".

Принципове антиколоніяльне ставлення З'єдинених Держав Америки не завжди знаходить зрозуміння навіть серед деяких дружніх до ЗДА західньо-европейських країн, які з тих чи інших оглядів перебувають ще в ролі колоніяльних держав. Зокрема, часто незадоволені американським антиколоніялізмом великобритійські чи й французькі шовіністичні кола, противники будь-яких змін у своїх колоніяльних імперіях. З другого боку, Совєти намагаються пришити З'єдиненим Державам марку колоніялістів, щоб цим закрити свій власний безоглядний і жорстокий колоніялізм.

Пов'язаність сучасної американської політики з питомими для ЗДА традиціями антиколоніялізму дуже добре з'ясував останнім часом віце-президент Ніксон у своїй промові, виголошеній на бенкеті в „Валдорф Асторії" у Ню Йорку 18 жовтня п. р., підкреслюючи, що Американська Революція буде здійсненою вповні тільки тоді, коли будуть здійснені в усьому світі свобода і незалежність, і пригадуючи, що першим завданням Америки є визволення 800,000.000 людей з-під московсько-комуністичного поневолення.

БОНН І МОСКВА

На місце Валеріяна Зоріна, першого совєтського амбасадора, призначеного до Німецької Федеративної Республіки, зараз після відвідин Конрада Аденауера у Москві в першій половині вересня минулого року, має прийти, за одержаною вже від німецького уряду формальною згодою, Андрей Смірнов. Але можна сумніватися, чи від цієї персональної зміни прийде якась зміна в німецько-совєтських взаєминах. А в цих взаєминах є одна кардинальна справа: об'єднання Німеччини.

Тринадцять місяців тому, без ніякого захоплення збоку Німеччини, відновлено німецько-совєтські дипломатичні взаємини. Большевики говорили тоді про „нормалізацію" відносин, але старий Аденауер відразу підкреслив, що ніяка „нормалізація" неможлива, поки Москва не погодиться на об'єднання Німеччини на базі вільних виборів і свободи німців самим рішати про свій державний устрій та про свою зовнішню політику. А погодився Аденауер на встановлення взаємних амбасад, у Москві і Бонні, під большевицьким шантажем, що, мовляв, в противному разі загибатимуть далі в совєтських таборах примусової праці 10.000 німецьких воєнних полонених. Коли деякі земляки Аденауера тішили себе надією, що може приявність західньо-німецького амбасадора Гааса у Москві таки допоможе справі об'єднання Німеччини, то сам Аденауер такої надії не мав. Здаючи собі справу з повної ілюзоричности тих „дипломатичних стосунків", західньо-німецький уряд згори наказав своєму амбасадорові в Москві обмежуватись строго формальними функціями і не вдаватись ні в які такі розмови чи в товариські конвеназси, які викликали б у світі фальшиве враження про німецько-совєтське „співіснування". І коли Валеріян Зорін почав метушливо виявляти „співіснувальні" тенденції на різних публічних виставах, імпрезах та прогулянках по Західній Німеччині, то західньо-німецька преса не виявляла з цього приводу ніякої радости. Правда, західньо-німецькі промисловість і торгівля жагуче бажали б собі такої „нормалізації" відносин з СССР, яка дозволила б поширити німецьку промислово-торговельну експансію і на східньо-европейський та азійсько-совєтський обшир, проте офіційні німецькі чинники виразно відсепарували себе від совєтської амбасади.

Очевидно, що чимало спричинялась до цього і персональна „слава" Валеріяна Зоріна, як „спеца" від підривної діяльности і промощування на чужому терені шляху „народній" комуністичній владі. Роля Зоріна в уярмленні Чехословаччини, що його драматичним символом стало самогубство Яна Масарика, була надто скандальна, щоб могла служити за добру рекомендацію цьому совєтському „дипломатові" на такому терені, як Західня Німеччина. З цього погляду Андрей Смірнов, який переїздить до Бонну з Відня, матиме кращу ситуацію. Але його місія фактично обмежуватиметься реґулярним висиланням щораз нових нот у справі повороту „на родіну" бувших „совєтських громадян" із Західньої Німеччини і до покривання фірмою амбасади шпигунської роботи різних її „фахових" членів, поки Москва не змінить свого засадничого становища в справі об'єднання Німеччини.

Правда, ситуація за останній рік де в чому таки змінилася. З одного боку, авторитет Аденауера підупав. Його величезні успіхи в сконсолідуванні внутрішніх відносин, дійсно чудесному господарському відродженні та підбудові престижу Західньої Німеччини у всьому вільному світі, бліднуть в очах німців на тлі однієї його невдачі — довести до об'єднання німецьких земель. Демагогія німецьких соціялістів, які скидають за це вину не на Москву, а на Аденауера, щоб облегшити собі прихід до влади, — помалу здобувала щораз більше ґрунту в німецьких масах, які в цьому відношенні подібні до всіх мас у світі. Тому зросло переконання, що „цілком незалежна" німецька політика і власні заходи дали б у справі об'єднання Німеччини більшу користь, ніж послідовно зберігана теза німецької зовнішньої політики, що 1) це є обов'язок чотирьох великодержав привернути єдність німецьким землям і 2) що шлях до цієї єдности веде через тісний військово-політичний союз із Заходом. Внаслідок погіршання настроїв у Німеччині треба було Аденауерові відмовитись від проєкту півторарічної обов'язкової військової служби і погодитись на однорічну службу, сприйнятливішу для соціялістів та всякої іншої масти нового німецького пацифізму. Під натиском цих настроїв Аденауер позбувся і енергійного організатора нової німецької збройної сили, Теодора Бланка. Зростають також настрої, що може дійсно треба почати „якось говорити" з східньо-німецькими комуністами, як цього вимагає Москва, що вказує на такі розмови, як на єдиний практичний шлях до об'єднання Німеччини. Ця частинна демобілізація давнього непримирного антисовєтського і прозахіднього духа в Західній Німеччині теоретично влегшує завдання новому совєтському амбасадорові.

З другого боку міжнародна ситуація і ситуація в комуністичному світі не скріплює неґативної позиції Москви у справі Німеччини. Поведінка Шепілова на Лондонській конференції в справі Суезу; нове совєтське „вето" в Раді Безпеки в цій самій справі; непоступливість Москви в справі міжнародного роззброєння на базі контролі; дальша пенетрація Совєтів в Азії через економічну допомогу відсталим країнам — всі ці факти погрожують відновленням холодної війни між Заходом і СССР, а невідомо, чи це лежить в інтересі Москви. Водночас поступ т. зв. ліберального курсу в сателітних країнах і частинно в самому СССР утруднює вперте відмовлювання німцям права на вільні вибори, як бази об'єднання. Правда, чим далі триває поділ Німеччини, тим більше ніби закріплюється той стан. Але водночас тим більшої сили набирає арґумент, що неприродна політична провізорія, заведена у воєнній атмосфері 1945-го року, не може тривати вічно.

У всякому разі Москва до цього часу не відповіла на західньо-німецьку ноту в справі об'єднання з 7 вересня ц. р. і на ноту трьох західніх великодержав з 10 жовтня ц. р. у цій самій справі. І можна сумніватися, чи вона зробить якийсь замітніший крок у цій справі — перед виборами, що мають весною наступного року відбутися в Західній Німеччині. Андрей Смірнов не буде, мабуть, у найближчих місяцях перевантажений працею.

Осип Зінкевич

УКРАЇНА І 16-ті ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА

Україна, яка з точки зору міжнародного права і статуту Об'єднаних Націй, являє собою самостійну і суверенну державу, ще й тепер не буде виступати, як окрема національна одиниця, на 16-х Олімпійських Ігрищах у Мельборні, в Австралії. В Олімпіяді бере участь, поруч великих, цілий ряд малих, малочисельних народів і країн. Самостійно виступають домінії і навіть колоніяльні народи. Але сорокамільйоновий український народ не матиме своєї окремої національної репрезентації.

Большевики, домігшись визнання Міжнародним Олімпійським Комітетом права участи в Олімпійських Ігрищах для комуністичного Китаю (в Олімпіяді бере участь також націоналістичний Китай), не допустили до такої участи ні України, ні Білоруси, ні інших підсовєтських республік. Большевики не дозволили зорганізувати окремий український Національний Олімпійський Комітет у підсовєтській Україні, тоді як такі Комітети існують і є членами МОК навіть у Трінідаді, Голляндських Антиллях, Багамі, Кенії, Монако і т. д.

Сьогодні спорт набирає чимраз більшого значення не лише в громадському, але й в політичному житті. Президентом Олімпійських Ігрищ є прем'єр-міністер Австралії Мензіс, а головою Олімпійського Організаційного Комітету — федеральний міністер праці і внутрішніх справ Австралії К. Гуджес.

На Олімпійських Ігрищах іде змаг не лише за першенство в спорті, але й за престиж даного народу. Як на попередній Олімпіяді в Гельсінках, так і на цьогорічній, іде в першу чергу змаг за першенство і престиж між двома світовими потугами — ЗДА і СССР. Тому й ведуть большевики таку посилену підготову своїх спортовців. Тому б'ються проти поділу на окремі національні представництва спортової збірної команди СССР, яка в очах чужинецького світу репрезентує Росію. Росіяни без українських чемпіонів — В. Чукарина (який вперше в історії спорту одноразово здобув п'ять золотих медалів), Н. Откаленко, А. Коваленко, В. Кузьменко, О. Гончаренка, В. Куця, Г. Рудько, М. Гороховської, Н. Бочарової — втратили б цілковито своє значення і питому вагу в світовому спорті.

Тому якраз тепер зактуалізувалось питання права України на окрему участь в Олімпіяді.

Таке право Україні може надати лише Міжнародний Олімпійський Комітет, який є найвищим авторитетом в міжнародному спортовому житті. Він побудований на цілком інших принципах, як Об'єднані Нації. Якщо до ОН належать окремі самостійні держави — до МОК мають право належати всі народи світу, не зважаючи на те, в якій, чи під пануванням якої держави чи системи вони опинились. До МОК належать як панівні, так і колоніяльні народи. В МОК, згідно з його статутом, недопускальна дискримінація супроти жадного народу чи особи, з огляду на її колір, релігію чи політику. Щоб стати членом МОК, треба виконати одну передумову: мати свій національний (який не збігається з поняттям „державний") Олімпійський Комітет, де були б заступлені ті види спорту, які включені в програму Ігрищ. Ці олімпійські комітети мусять бути автономні, аполітичні і не мати комерційного чи релігійного характеру. Згідно з статутом МОК, в Олімпійських Ігрищах мають право брати участь також народи домінії, колоній, і навіть тих, які часово стали інкорпоровані до якоїсь держави. Лише тоді, коли дана національність не має свого Олімпійського Комітету, її спортовці, якщо цього бажають, можуть виступати в репрезентації тієї країни, до якої вони інкорпоровані.

Згідно з міжнародним правом, Україна формально є окремою державою, не зважаючи на те, який в ній політичний лад і на те, що фактично вона є колонією Росії. Але навіть коли б вона такою державою не була — згідно зі статутом МОК, — вона може мати свою окрему спортову національну репрезентацію на Олімпійських Ігрищах.

В інтересах червоної Москви не допустити до не то політичного, але навіть до спортового відокремлення України, Білоруси й інших підсовєтських республік. В цих республіках існують такі політичні умовини, в яких вони не всилі створити своїх окремих національних Олімпійських Комітетів. Тому є не лише доцільно, але й необхідно, щоб представники поневолених Москвою народів творили на чужині свої Олімпійські Комітети, які, хоч не матимуть формального права бути членами МОК, зате матимуть повне моральне право бути оборонцями і речниками справжніх прагнень своїх народів.

Беручи під увагу те, що київський маріонетковий уряд без директив з Москви не може й не буде робити якихось кроків у справі репрезентації України на Олімпійських Ігрищах, обов'язком української політичної еміґрації є змагатись за таке право для національної України, бо спорт є національний і міжнародний (що акцентує навіть МОК), і в поняття спорту не включається ні політики, ні якихось політичних переконань добровільних, чи накинених. Тому вимогою хвилини було також створення Українського Олімпійського Комітету, який поставив собі завдання бути речником українських спортовців поневоленої України перед міжнародними спортовими чинниками, як такими речниками є наші студентські (ЦЕСУС), наукові (НТШ, УВАН) і політичні інституції.

Український Олімпійський Комітет звернувся окремим листом і меморандумом до 63 членів Екзекутиви МОК, до 81 Національного Олімпійського Комітету та до деяких Міжнародних Спортових Федерацій (крім тих, які перебувають під комуністичною домінацією). УОК звернувся до всіх цих чинників з такими вимогами:

„Тому, що український народ, який є поневолений російськими комуністами, і українські спортовці, які братимуть участь в загальних совєтських спортових командах, не мають змоги говорити в своєму імені з огляду на жахливі наслідки, які можуть їх зустріти після повороту до СССР, ми, українці вільного світу, домагаємось:

1. Відсепарувати спортовців України від збірної команди СССР та дати їм змогу виступати як представники України та українського народу.

2. Щоб в команді СССР, яка є представництвом комуністичної Росії, виступали лише спортовці російської національности. Всіх інших членів неросійської національности, в тому числі й українців, трактувати як представників своїх респективних народів. Така сепарація є не лише згідна з загально визнаним принципом про національну репрезентацію на Олімпійських Ігрищах, але й згідна з несумісністю між інтересами комуністичної Росії і її невільними „партнерами" — неросійськими підсовєтськими республіками. Ми просимо не вважати дочок і синів неросійських, поневолених рес-

(Закінчення на стор. 3-ій)

33 ЦЕНТИ

Вже кілька тижнів триває кампанія „Веселки", і на сторінках „Свободи" появилися списки передплатників та жертводавців. Це — не звичайні собі списки. На них видніють прізвища тих, що без вагання стали в першу лаву будівничих великого діла, що стали його передовою почесною когортою. Ці списки через деякий час наберуть своєрідного історичного значення, і на них з гордістю будуть дивитися діти сьогоднішніх жертводавців. І нема сумніву, що, незалежно від цього, яка буде дальша доля „Веселки", майбутні дослідники життя української спільноти в ЗДА й Канаді з увагою зупиняться на такім першорядним факті, як намагання вдержати при житті видавництво для дітей, яким належить майбутнє. З такою самою увагою досліджуємо ми тепер справу заснування дитячого журналу „Цвітка", що виходив у рр. 1914-1917 при УНС, і жаліємо, що тодішня наша громада не спромоглася дати йому належної підтримки. Від нас, батьків, виховників і всіх свідомих громадян, що дорожать добром загальної справи і розуміють наслідки занедбання духових потреб дітей, залежить, який буде нам майбутній присуд історії.

Діло в тому, щоб тепер цю справу взяло собі до серця якнайбільше нас; щоб кількість передплатників і жертводавців була вистачальна для запевнення „Веселці" матеріяльної основи; щоб нерішені громадяни відкинули свої вагання, а байдужі прозріли. Насправді ж, вагатися нема чого, бо створення такого видання, яким є „Веселка", для нас не є ніякою проблемою та риском. Коли не одна родина з-поміж нас має матеріяльну можливість придбати собі дім вартости 20-30 тисяч долярів, коли приватник-підприємець всилі заснувати собі крамницю за кількадесят тисяч долярів, то наскільки легше цілій національній спільноті створити видавництво, яке не вимагає більшого вкладу капіталу, як один скромний дім чи невелика крамниця. Треба тільки, щоб ми це зробили скоро, зорганізовано і з свідомістю, що робимо це не для когось, а для наших дітей, що це не ласка, а батьківський обов'язок.

Факти мають свою вищу логіку і вкладаються в певну систему, що визначає „духа часу". В теперішній момент збільшується мережа наших „Рідних Шкіл", поглиблюється навчання предметів українознавства (рівнобіжно з загальною в Америці тенденцією вивчати чужі мови) і поширюється інформація про українські справи. Одне слово, наладнується освітньо-виховне діло, і кожний рік приносить нові досягнення. Згідно з цією тенденцією виникає потреба таких видавництв, які б заспокоювали і доповнювали духові потреби молоді. Чи вони є? З прикрістю треба ствердити, що їх катастрофально недостає, бо той чи інший передрук або поява раз чи два рази на рік навіть оригінальної дитячої публікації справи аж ніяк не розв'язує. Зате вже два роки старається цю загрозливу прогалину виповнювати „Веселка". Щоб належно оцінити значення цього періодичного видання, яке появляється навіть у час літніх вакацій, складім окреме число вчетверо і дістанемо формат, звичайний для наших дитячих видань. Це буде немов 64-сторінкова книжечка, при тому багато ілюстрована. Це вже факт, який має свою чітку вимову. Таке видання приходить до нашого дому кожного місяця і привчає дитину до систематичного читання. Далі, поділім висоту встановленої на майбутнє передплати на 12 місяців і дістанемо суму 33 ЦЕНТИ! Лише 33 центи з нашої кишені, виданих раз на місяць, вимагає від нас батьківська повинність, щоб діти дістали в руки вартісний журнал на доброму папері, друкований кольором і з барвистими ілюстраціями. Чи є справді чого вагатися? Чи, може, наші діти не варті в нас і цих 33 центів?

Коли, нарешті, усвідомимо собі, що „Веселка" не є ніяким прибутковим підприємством, що її одинока мета — служити дітям, а через дітей громаді і народній справі, то не буде нічого легшого, як збірним зусиллям нас усіх шляхом передплат і пожертв створити видавничий фонд „Веселки" і запевнити цьому необхідному журналові покращання форми та безперебійну появу, а нам — чисте сумління перед історією.

Н. М.

КАЛИНА

Давно із лугу повозили сіно,
Взялася льодом на Дніпрі вода,
А ти рум'янцями гориш, калино,
Тебе узимку не стріча біда...

Поміж гілками пролітає вітер,
Засніжує долину з краю в край,
Ти з гордістю свої підводиш віти,
Погойдуєш червоний урожай.

І де набралась ти стійкої сили
На чистому холодному лугу?
Всі трави восени, як їх косили,
Тобі свою передали снагу.

Ясним кущем приймаєш сніг [хоробро,
Квіток палких нагадуєш цвітінь.
Морозом віє, а тобі так добре.
Солодшою стаєш у холодінь.

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

В. Гайдарівський

ЩЕ ОДНО КОХАННЯ

Повість

(14)

Уже кілька день лист лежить у кишені в Безпальченка, але він ніяк не збереться зустрітися з Катею, усе бракує часу. Сьогодні весь ранок завідувач сварився і з комірником, і з кухарем, гримав і на кухонних робітниць. А після неприємних розмов, сновигаючи по своєму кабінеті, обдумував, як йому розв'язати всі загрозливі питання. По-військовому зодягнений у захисного кольору френч, синє галіфе і в блискучих чоботях з короткими халявами, Безпальченко був схожий на солдата, який завинив перед начальством і за кару відбуває додаткову муштру. Кожного разу, як доходив до стіни, очі його зупинялися на цвяхах, позабиваних рівним рядком. Підходив до протилежної стіни, — і знову стирчали цвяхи. Вони ввижалися завідувачеві вишкіреними пожовклими зубами білої потвори, що зловтішно реготалася. Потім цвяхи перетворилися на кістляві пальці, що з усіх боків загрозливо й докірливо показували на нього. Безпальченко раптом зупинився, і йому від здивування мимоволі розкрився рот. Який же він сліпець! Досі не міг угледіти в цвяхах небезпеки. Кожна бо уважна, політично підкована людина здогадається, що колись на цих цвяхах по всіх стінах висіли, оздоблюючи кабінет, портрети політичних діячів. Тепер же портретів лише кілька. Значить, Безпальченко демонстративно позалишав цвяхи, — дивіться, мовляв, і робіть висновки. А хіба йому ще й дурними цвяхами займатися, коли не має часу навіть дихати! Не інакше, службовці, знімаючи портрети скомпромітованих вождів, навмисне не виймали цвяхів, щоб кинути тінь убивчої підозри, ніби завідувач співчуває колишнім достойникам.

Безпальченко накинувся на цвяхи, як на своїх ворогів, крутив їх, гнув, видирав із стіни і зі злістю кидав у кутки кабінету. Деякі трималися, не піддавалися його зусиллям. Він спітнів, задихався, з подряпаних пальців на підлогу падали краплі крови.

У двері постукали. Безпальченко не відзивався, зайшов за стіл і клаптем паперу витирав забруджені руки, думаючи, що, може, доведеться, з кимось вітатися. Застукали вдруге, довше і наполегливіше.

— Прошу ввійти, — запросив Безпальченко, намагаючись зрівноважити прискорене хвилюванням дихання.

До кабінету всунувся якийсь робітник.

— Що таке? — сухо спитав завідувач, утопивши очі в денний звіт комірника.

— Я хотів би з вами поговорити, товаришу Безпальченко, — несміливо підходячи ближче, басом промовив робітник.

— Слухаю вас, товаришу, — не відриваючи погляду від паперу, сказав завідувач.

— Я в дуже важливій справі до вас, — м'явся робітник. — Я з проханням до вас відносно Каті...

— Що?! — схопився на ноги Безпальченко так хутко, ніби його щось підкинуло. Він побачив, що перед ним стояв не хто інший, як той громило, про якого написано в листі. Високий, з мідним казаном замість голови, з волохатими, мов у чорта, грудьми, зубами, як лопати, — справді якесь страховище, а не людина.

— Ви Максим Копа? — запитав Безпальченко свого відвідувача, щоб остаточно упевнитись у своєму здогаді.

— Еге. А хіба вже вам Катя казала про мене? — посміливішавши, усміхнувся парубок.

— Що ви хочете від мене? — ледве стримуючи себе, замість відповісти, запитав Безпальченко.

— Та, бачите, я Катю, той, дуже кохаю. Вона мене також кохає. Ми з Катею дуже кохаємось і...

Далі Безпальченко не пам'ятає, як він опинився біля свого відвідувача, чи переплигнув стіл, чи, може, в одну мить оббіг кругом, як схопив парубка за комір, попхав його до дверей і з такою силою пихорнув за поріг, що той, розмахуючи у повітрі руками, перелетів через увесь коридор і з розгону влип у стінку.

Завідувач замкнув за собою двері на ключ і вже не ходив, а бігав по кабінету. Усе йому заважало; стіни, здавалося, збіглися, стільці лізли під ноги й чіплялися за штани гострими ріжками, як пси зубами. Такого зухвальства, такого нахабства, як відвідини Копи, він ще не зустрічав. Грабіжник з'являється перед очі власника і повідомляє, що хоче його пограбувати. Автор листа мав рацію. Небезпека велика. Негайно ж треба рятувати доньку, інакше Копа поведеться з нею, мов шуліка з голуб'ям.

Безпальченко подався до партійного комітету, повідомив секретаря, що йому зле і лекції з історії партії читати сьогодні не може. З комітету летів додому задихавшись, побліднувши, квапився так, ніби й справді вже там хижий Копа ширяв над його будинком.

Катя ж лежала на канапі й читала роман. Вона бачила середньовічний замок, де в сяючих золотом покоях томилася герцогиня, очікуючи з походу свого любого і коханого чоловіка. Марно вельможний гість домагався від красуні прихильности. Вона не зрадить свого чоловіка, хоча б викрали її із замку і вкинули до холодного льоху, куди не пробивається світло і де гризтимуть її огидні голодні щури... Катя відклала книжку. В кімнаті тихо і затишно, як і в старовинному замку. Вона розуміє герцогиню, бо й сама пізнала кохання. Зрадити коханого чоловіка жінці несила! Сима може бути спокійний, його дружина залишатиметься вірною йому, поки ноги її ходитимуть по землі, поки очі її бачитимуть світ, поки кров її не захолоне в жилах. Дівчина закинула руки за голову і солодко-мрійно потягнулась.

Раптом гримнули двері так дуже, що в вікнах задзвеніли шиби, і в кімнату вскочив батько. Він знесилено впав на стілець, пополотнілий, задиханий, фіялкові сухі губи його тремтіли. Катя злякалася.

— Що з вами, тату? Може лікаря?

— Води... — ледве чутно прошепотів він.

Від води Безпальченкові полегшало. Важко зідхаючи, він сказав:

— Рятуватись треба, Катю...

— Від кого? — здивувалася ще більше дівчина.

— Від злодіїв, грабіжників і громил. Ти в небезпеці! — вигукував розпачливо Безпальченко.

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ПРЕСОВОГО ФОНДУ „ВЕСЕЛКИ"! ПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ДОПОМОГТИ ВАМ І ВАШИМ ДІТЯМ! НАДІШЛІТЬ ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВЕСЕЛКИ"!

АРХИЄПИСКОП О. Д-Р ІВАН БУЧКО СКІНЧИВ 65 РОКІВ ЖИТТЯ

Дня 1 жовтня ц. р. архиєпископ о. д-р Іван Бучко скінчив 65 років свого життя і з цієї нагоди в українській пресі в Европі появились привітання для Владики і статті й замітки про нього як душпастиря і громадянина.

Кир Іван народився 1 жовтня 1891 р. в селі Германові під Львовом. Скінчив українську гімназію у Львові у 1910 р. та в наступних чотирьох" роках студіював теологію у Римі. 21 лютого 1915 р. був висвячений у Римі, а 24 червня 1924 р. дістав ступінь доктора Богословія. У міжчасі був керівником греко-кат. Духовної Семінарії, яка під час війни, евакуювавшись зі Львова, перебувала в Кромережі на Моравії. 20-го жовтня 1929 р. став єпископом і був призначений на єпископа-помічника у Львівській архидієцезії, за Митрополита Андрея Шептицького. Весною 1939 р. був висланий Ватиканом на візитацію українців греко-католиків до країн Південної Америки, а 29 квітня 1940 р. прибув до ЗДА, де став єпископом - помічником Кир Константина Богачевського і парохом церкви св. Юра в Ню Йорку. Однак в листопаді 1941 р. був відкликаний до Риму, де й — внаслідок воєнних подій — залишився на постійно. 21 листопада 1946 р. дістав призначення на Апостольського Візитатора для українців католиків в усіх країнах Західньої Европи, з додатком континентів Австралії, Африки і Південної Америки. 9 травня 1953 р. д-р о. Іван Бучко став архиєпископом, а 10 липня 1956 р. став членом Найвищої Еміграційної Ради при Священній Конгрегації.

Надзвичайна активність Кира Івана, проявляла в організуванні та адмініструванні душпастирського апарату для визнавців греко-католицької Церкви, поруч із вивченням до деталів усіх болячок української еміграції і тісна співпраця з громадськими діячами для добра сірої скитальської маси, її культури і її суспільних потреб, здобула архиєпископові Іванові Бучкові серед украанського громадянства велику популярність, в якій пошана сплітається з найглибшою симпатією. Треба підкреслити, що в своїй харитативній праці і в піклуванні українськими вченими та науковцями, як також прерізними станицями культурно-освітнього характеру, Кир Іван ніколи не керувався віровизнаневими критеріями, а тільки християнським підходом. Достойне становище, що його займає Владика на складному і делікатному Ватиканському терені в усіх українських справах і його зрозуміння українських громадських справ склались в сумі на ті бажання, що їх висловлює Йому з нагоди 65-річчя українська громада.

● **Сенатор Алберт Гор**, демократ з Теннесі і член державної Комісії Атомової Енергії, підтримав Адлея Стівінсона в домаганні припинити дальші експериментальні вибухи атомової зброї і заявився за тим, щоб, замість продукувати щораз більші й страхітливіші бомби, встановити „збалянсований склад ядрової зброї". Він не пояснив тільки такої „дрібнички", як „збалянсування" американських складів зброї з совєтськими, коли большевики не погоджуються ні на яку систему контролі, і як можна вірити якійнебудь умові з Совєтами в такій справі?!

ВІДБУВСЯ ТРЕТІЙ СОБОР УПЦ В ЗДА

(Закінчення зі стор. 1-шої)

кет, проходив під знаком 35-ліття тієї історичної події. Митрополит И. Теодорович очолює УПЦеркву у ЗДА 32 роки.

До президії Собору обрано від єпископату — ВПреосв. Архиєпископа Мстислава, від духовенства — прот. Миколу Федоровича (Ембридж, Па.), а від мирян — п. Степана Коцюбу (Міннеаполіс, Мін.). — Із трьох ділових днів нарад Собору, половину часу присвячено звітам керівних органів Церкви, дискусії над ними й ухвалам, а решту часу зайняли організаційні справи, доповнення статуту Церкви, пляни на майбутнє, вибір нових органів Церкви та резолюції. Вирішено, що Собор має відбутися не за три роки, а за п'ять. — Обрано Церковну Раду Митрополії із 14-ти осіб, її заступників; дальше Контрольну Комісію (5 осіб) та Церковний Суд (5 осіб). З-поміж членів Церк. Ради Митрополії — після Собору уконституується керівне адміністраційне тіло Церкви—духовна Консисторія. На Соборі обрано тільки голову консисторії, в особі ВПреосв. Архиєпископа Мстислава, що сповняв таку ж саму керівну функцію й досі.

В третьому дні Собору, Владика Митрополит Иоан підніс у сан Архиєпископа — дотеперішнього Єпископа Володимира (з осідком в Дітройті, Миш.). В неділю, в часі Архиєрейської Богослужби, з участю 4-ох Владик та 70-ти осіб духовенства, піднесено в сан митрофорного протоєрея таких отців: Петра Білона, б. полевого духовника армії УНР та визначного церковного діяча й письменника-видавця (із Джінет, Па.); дальше отців Дмитра Лещишина — (Бавнд Брук, Н. Дж.) та о. Володимира Соколовського (Гренд Репидс, Миш.), одного з найстарших духовників у цій Церкві.

В неділю 14 ц. м., в день закінчення Собору, прибули до катедрального храму Св. Володимира в Шикаґо чотири процесії з околиць Шикаґо й відбуто процесійний похід кількома вулицями біля храму, в часі якого грала велика духова оркестра шикаґовського відділу СУМА. З черги на порозі храму привітали Владику Митрополита від параф. комітету п. Олександер Калюжний, а від всієї парафії — довголітній її настоятель, о. мітрат Омелян Мицик.

Ввечорі у найбільшому готелі міста, Шерман, відбувся величавий бенкет у честь ВПреосв. Митрополита Иоана, з нагоди 35-ліття його архипастирства. В бенкеті взяло участь понад 500 осіб. В часі бенкету співав мішан. параф. хор Бояна, під орудою о. Ст. Позняка. — На Собор прислав теплу телеграму президент Айзенгавер, зокрема згадуючи особу та заслуги Митрополита Теодоровича. Під кінець нарад Собору вислано президентові Америки теж відповідну телеграму, підчеркуючи в ній сучасне положення Українського Народу на його Батьківщині.

У Ню Йорку відзначено урочисто Академією 14-у річницю постання УПА

Ню Йорк. — Заходом Товариства б. вояків Української Повстанської Армії та інших нюйоркських організацій відбулося в неділю 21 жовтня ц. р. Свято УПА, з приводу 14-ої річниці постання Української Повстанчої Армії. Відкрив Академію коротким словом п. Евстахій Несторук і промову про культ Покрови, патронки українських збройних сил й української зброї виголосив ред. Богдан Кравців. На дальшу програму склалися: сольоспіви відомого українського баритона Лева Райнаровича, який у фортепіяновому супроводі пані Калини Чічки-Андрієнко відспівав чотири достосовані до урочистості пісні, виступ ансамблю бандуристів „Бандура" в супроводі жіночого хору під дир. проф. Романа Левицького і декламація юного сумівця Богдана Пасічного. З окремою короткою промовою про співпрацю українських і словацьких антибольшевицьких сил виступив під час академії секретар асоціяції словацьких комбатантів сотн. Ян Враблец. Відбулася академія у великій залі Джуньйор Гайскул при 71 „Б" Евеню в Ню Йорку.

Відбувся 10-ий Літературно-Мистецький Ярмарок в Ню Йорку

Ню Йорк. — Літературно-мистецький клюб уладив свій 10-ий з черги впродовж останніх 5-ти років Літературно-Мистецький Ярмарок, цим разом у залі авдиторії у Вашінгтон-Ірвінг Гайскул. У багатій програмі поети, Богдан Кравців, В. Лесич і Наталя Холодна-Лівицька читали свої вірші, письменники-гумористи Іван Керницький і Микола Понеділок відчитали по одній гуморесці, співаки Ганна Шерей (сопран), С. Шпех (тенор) і М. Мінський (басбаритон) виступали із точками сольо-співу. Калина Чічка-Андрієнко — фортепіянове сольо, — В. Цісик — скрипкове сольо, а Микола Шлемкевич виголосив вступне слово. Були теж комбіновані виступи — фортепіян, скрипка і сопранове сольо, та гумористичне тріо — Ганна Шерей, Микола Понеділок і фортепіяновий дуетрій. Цей останній — для всіх музично-співочих точок —спочивав у руках пані Е. Чапельської, з винятком танкового виступу Роми Прийми, при акомпаніяменті Іванни Прийми. Як конферансьє виступали всі ті пані й панове, що виконували ту місію в останніх 10-х Ярмарках: Валя Калин, Лідія Крушельницька, Б. Ржепецький, Іван Кедрин і Сергій Литвиненко. Цей останній, як голова ЛМКлюбу, пояснив на вступі завдання таких публічних літературно-мистецьких імпрез, що від 5-ох років відбуваються щороку. Приявних було коло 600 осіб, які рясними оплесками нагороджували виступаючих.

Україна і 16-ті Олімпійські Ігрища

(Закінчення зі стор. 2-ої)

публік за речників ідей агресії, колоніялізму та поневолення, які є питомі комуністичній Росії.

3. Щоб на Олімпійських стадіонах був вивішений український національний прапор і герб та був виконуваний український національний гимн.

4. Щоб, подаючи осяги спортовців загальної команди ССР, не вживати назви „росіянин" чи „совєт", а подавати їхню справжню національність, як українець, білорус, естонець, латиш, литовець, вірменин, грузин і т. д.

5. Щоб усім спортовцям, які прибудуть з СССР, України і Білоруси, було забезпечено повну свободу і відсепаровано від них агентів МВД, які охоронятимуть їх від контактів з вільним світом і вільними людьми Заходу.

Було б нельояльно і понизливо, коли б спортові організації вільного світу українських спортовців, які через систему постійного комуністичного терору, насильства та залякування не мають змоги говорити в своєму імені, утотожнювали з їхніми поневолювачами — російськими комуністами і неправно надавали їм російської чи совєтської національности".

Вимоги Українського Олімпійського Комітету і його ясна та непримирима до комуністичної Росії постава вже здобули собі признання і симпатії в деяких спортових колах.

Незабаром починаються 16-ті Олімпійські Ігрища, але перед УОК ще велика праця. Віримо, що вона знайде зрозуміння і підтримку не лише серед українського громадянства, але й серед національних Олімпійських Комітетів та провідних керівників світового спорту.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу „Веселка".

СПИСОК Ч. 4.

	Передплата	Пожертва	Разом
Е. Гузар, Ню Йорк	5.00		
О. Папіш, Ню Йорк	5.00		
М. Геник-Березовський, Торонто	4.00		
Е. Федишин, Гагаман	4.00		
Амер. Укр. Горож. Клюб Ню Бр.	4.00		
Р. Бартків Ню Йорк	4.00		
Д. Маланчук, Шикаґо	3.00		
Д-р М. Мичковський, Порт Кл.	3.00		
В. Запаранюк, Ютика	2.00		
Т. Слободян, Филаделфія	2.00		
Н. Смаль, Шикаґо	2.00		
В. Юрків, Гарфілд	2.00		
В. Ларіон, Візалія	2.00		
Д. Ясінчук, Олієн	2.00		
В. Маєвський, Филаделфія	1.10		
М. Тимоско, Торонто	1.00		
І. Вітковський, Пітсбург	1.00		
Ю. Федечко, Колумбус	1.00		
М. Гнатьо, Розел	1.00		
А. Блой, Дітройт	1.00		
В. Буртик, Сліквіл	1.00		
П. Мегик, Филаделфія	1.00		
І. Панахид, Гартфорд	1.00		
Н. Н., Монтреал	1.00		
Д. Проць, Понтстави	1.00		
Г. Чепак, Бруклин	1.00		
М. Малетич, Ню Йорк	4.00	21.00	
В. Гультай, Торонто	8.00	12.00	
Д-р Н. Кузьмович, Бабилон	4.00	10.00	
А. Волошин, Маспет	5.00	5.00	
Ф. Журахівський, Морісвіл	2.00	8.00	
Д-р М. Орловський, Плес Ситі	4.00	6.00	
М. Сухорський, Елизабет	4.00	6.00	
Д-р Н. Ковальський, Гафорд	4.00	3.00	
В. Кінаш, Ошава	4.00	2.00	
Д-р М. Орловський, Плес. Ситі	4.00	2.00	
Р. Геник-Березовський, Торонто	4.00	1.00	
Н. Геречка, Сомервіл	4.00	1.00	
П. Бондаренко, Елизабет	4.00	1.00	
М. Дембич, Вінніпеґ	4.00	1.00	
Я. Фостяк, Филаделфія	4.00	1.00	
Д. Рубаха, Гемтремк	4.00	1.00	
Д. Косович, Бруклин	4.00	1.00	
М. Стахнів, Расін	4.00	1.00	
І. Сіренко - Сірий, Шикаґо	2.00	3.00	
В. Криса, Лейквуд	2.00	2.00	
В. Андрус, Нортгемптон	2.00	1.00	
Г. Діброва, Нюарк	1.00	2.00	
Т. Ракочий, Олбані	1.00	1.00	
І. Кравець, Гірард	1.00	1.00	
Ф. Кобас, Саґінав	1.00	1.00	
Г. Дорош, Шикаґо	1.00	1.00	
І. Куц, Шикаґо	1.00	1.00	
М. Мирошок, Дітройт	1.00	1.00	
І. Худий, Ню Йорк		6.00	
М. Любінецький, Пітсбурґ		4.00	
К. Кешаник, Лайпорт		5.00	
Н. Назар, Нюарк		5.00	
Р. Жаровський, Торонто		5.00	
П. Коваль, Порт Клінтон		5.00	
М. Бабій, Дітройт		5.00	
С. Туркевич, Торонто		5.00	
Відд. 457 УНС Ню Йорк		5.00	
М. Шерер, Бісмарк		5.00	
А. Волосенко, Лонг Айленд С.		3.00	
Г. Мокроусов, Петерсон		3.00	
Д. Вовчук, Плесант Ситі		3.00	
В. Скашок, Ню Йорк		3.00	
о. А. Селешина, Гемстед		3.00	
М. Любінецький, Питсбург		2.40	
Арх. Н. Журавецький, Ню Йорк		2.00	
М. Кость, Гарфілд		2.00	
Б. Фостяк, Бруклин		2.00	
Р. Поступак, Літл Фолс		2.00	
І. Шавінський, Гемтремк		2.00	
В. Бурко, Голійок		2.00	
М. Мартинюк, Ню Гейвен		2.00	
П. Медик, Перу		2.00	
Е. Білас, Клівленд		2.00	
Г. Романсік, Нютон Фоллс		2.00	
М. Томаш, Бостон		2.00	
Т. Сокач, Міддл Гров		2.00	
М. Худоба, Бріджпорт		2.00	
М. Новак, Лос Анджелес		2.00	
П. Федак, Озон		2.00	
М. Підгірний, Нюарк		1.10	
М. Марковський, Спеонк		1.10	
Українська Книгарня, Шикаґо		1.00	
З. Бронецька, Вест Орендж		1.00	
В. Михайлів, Вудсайд		1.00	
В. Голубович, Асторія		1.00	
С. Лис, Флашінґ		1.00	
С. Кобилинський, Филаделфія		1.00	
Т. Борис, Ню Йорк		1.00	
В. Пилипенко, Рачестер		1.00	
Н. Осадча Яната, Ню Йорк		1.00	
Я. Котов, Лайбрері		1.00	
Д-р Т. Яворовський, Пассейк		1.00	
М. Мариняк, Монтреал		1.00	
І. Драбик, Ню Йорк		1.00	
Н. Н., Филаделфія		1.00	
М. Грегор, Трой		1.00	
Н. Н., Джерзі Ситі		1.00	
І. Чупровський, Шикаґо		1.00	
К. Гатлан, Ст. Луїс		1.00	
В. Боднар, Клівленд		1.00	
Разом	$ 144.10	$ 211.60	$ 355.70
Раніше проголошено	$ 340.50	$ 419.65	$ 760.15
Разом все. . .	$ 484.60	$ 631.25	$1.115.85

ДОДАТКОВИЙ ВИКАЗ ПОЖЕРТВ НА „ВЕСЕЛКУ" ЗА МИНУЛИЙ ПЕРІОД,

СПИСОК Ч. 75.

Відд. 114 УНС, Шикаґо	$ 5.00	Є. Голока, Ню Йорк	1.00
М. Гречило, Мілвокі	5.00	Д-р Ю. Рабій, Ютика	1.00
М. Зелинська, Балтімор	3.00	Д. Волошин, Вілмінґтон	1.00
С. Клос, Йонкерс	2.00	І. Мокриньский, Нюарк	1.00
В. Воробець, Нюарк	2.00	Я. Росляк, Бонвіл	1.00
В. Кокорудз, Васидот	2.00	В. Надраґа, Фила.	1.00
Володимир і Юрчик Лисенки, Пітсфілд	2.00	К. Янівський Затварницький, Вілмінґтон	1.00
В. Ткач, Мейпелвуд	2.00	С. Кулик, Ню Йорк	1.00
Е. М. Сушків, Ню Йорк	2.00	В. Сподарик, Варвік	1.00
М. Іванів, Ню Йорк	1.00		
А. Шаль, Потакет	1.00		
Н. Данилюк, Потакет	1.00		
		Разом	$ 37.00

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

• РОЗШУКИ •

БІЛОГО П. з Грибович
коло Львова
пошукує брат Григорій.
Писати на адресу:
MYKOLA STRUK
334 East 15th Street
New York 3, N. Y.

Брат пошукує Сестру
Гельцю САРАХИМАН
Уроджена в селі Райтеревичі, пов. Самбір. Я маю відомості від її мами із Краю. Хто знав би дещо про неї або вона сама, прошу зголоситись на адресу:
WOLODYMYR LEWKOWYCZ
459 Penn Street
Perth Amboy, N. J.

П о ш у к у ю
АНДРІЯ ЛЕВИЦЬКОГО
з села Вільшаник, пов. Самбір, який був в Німеччині, а тепер має знаходитися в ЗДА. Знаю про його сестря Анну і Зофію. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати на адресу:
WOLODYMYR DOBROMILSKY
417 — 2nd St., Troy, N. Y.

П о ш у к у ю
сестру МАРІЮ ТКАЧ,
з Миколаєва.
Має перебувати в Канаді. Прошу зголоситися до:
ANNA TKACZ BRYKAJLO
Richfield Springs, N. Y.

МАРІЯ БАДИРКА (дів. Сюман) з села Кінське, пов. Березов, приїхала тут в 1912 р. Вийшла заміж в 1917 р. за Теодора Бадирка (з Умоч). Найстарший син Івасько. Пошукує рідна сестра **Плетеницька.** Хто знав би про них або самі прошу писати на адресу:
JOHN PLETENYCKY
297 Chambers Avenue
East Meadow L. I., N. Y.
Tel. IV 9-7732

Пошукую П. ГНЦА ВАЦІНКА з п. Синік. Хто знав би долю його або він сам прошу написати на мою адресу. Маю вістку від його сестри з України.
GREGOR ANDRUSZKO
9339 Kimbark Ave.
Chicago 19, Ill.

ПІТУШЕВСЬКИЙ,
ЧАРНЕЦЬКИЙ,
СТЕФАНІВ,
Чортківщина.
Маю вістку:
Ева, Ірка, Геня.
Хто знає про них, або вони самі, пишіть на адресу:
J. TARNAWSKY
64 Plum Street
New Brunswick, N. J.

• РІЗНЕ •
• MISCELLANEOUS •

„А Р К А"
48 E. 7th St., New York City
Тел. GR 3-3550
ВИСИЛАЄ ПЛАТІВКИ
до Англії, Німеччини
та інших країв.

ФАБРИЧНА ПРОДАЖ ФОРТЕПІЯНІВ! Купуйте прямо і щадіть! 30% до 40% знижки на 250 нових і уживаних Spinets, Grands, Wesers, Knabes, Steinways, і інш. Модерні, звичайні, франц. провінціональні. Дубові, магоневі, з чор. дерева, оріхові, кленові. Піяно до вправ $65. Легкі сплати.
WESER PIANO FACTORY
Established over 75 years.
524 W. 43rd St., LO 4-4960

• REAL ESTATE •
• HOUSE FOR SALE •

НОВИЙ ДІМ на продаж в добрім стані. Всі вигоди, пар. огрівання. 4 кімнати, пивниця і піддашшя, ½ акра землі, близ. РОВА Фарм, Casville, N. J. По дешевій ціні.
Tymchenko Sam
Тел. Lakewood 6-0092J2 або M1

В дільниці Mosholu Parkway, наріж. положення (Key property), 12 кімн. мур. дім з додат. апартаментом. Нова система водопроводів, паров. олив. огрівання. Прибудований гараж на 2 авта. Надається для професіоналів. Власник відходить на емеритуру. Варто оглянути. —
OL 2-6996
або писати Box O16, Rm. 830, 11W. 42nd St., New York City

VALLEY STREAM—"Cape Cod" наріжний дім, 5 кімн., піддашшя з меблями, влаштов. підвал з меб. і бара. Венец. заслони, карпіші, електр. печі, холод. "formica" стіни, спід. ниша, голін. лазничка, гараж на 2 авта, мур. патіо 16'x11' звар. заліза; алюм. дашки над вікна. Парасолі і город. комплети, гор. приладди, гар. вид. Олив. огрівання і т. д. Відп. для професіоналів. $23.000. Вечор. **LO 1-8309.**

Вступайте в члени
Українського Народного Союзу

• ПРАЦЯ •
• Help Wanted—Female •

ЖІНКА може мати дім з родиною в заміну за поміч в хаті і поміркованy платню. Якщо хоче, можу заїхати автом до Вас, щоб договоритись: Телефонуйте **Whitney 5-7898**, або пишіть: **D. GALLAGHER, 40 Knox Ave., Cliffside, N. J.**

ДО ШИТТЯ на МАШИНАХ
з поодинчою голкою.
Легка праця.
SAVAGE MILLS, INC.
495 Bushwick Ave., Brooklyn
(бл. Flushing Ave.)
Tel. GL 6-6565

• ПРАЦЯ •
• Help Wanted Male-Female •

МІСЦЯ ДЛЯ
ПРОДАВЦІВ
і ПРОДАВЧИЦЬ
МУЖЧИНИ
ДО ГУРТІВНІ
ЖІНКИ
ДО ГУРТІВНІ
ЗА "FOUNTAIN"
ДО КУХНІ
ДО БЮРА
МУЖЧИНИ
ДО МАГАЗИНІВ.
ПРАЦЯ НА ЦІЛИЙ ДЕНЬ
або
КІЛЬКА ГОДИН.
Також на кілька годин
ДІВЧАТА і ЖІНКИ.
Голос. 9-рано до 5 по пол. від понеділка до суботи.
S. S. KRESGE
MID ISLAND
SHOPPING CENTER
HICKSVILLE, L. I.

• ПРАЦЯ •
• Help Wanted — Male •

Пошукую доброго ФРИЗІЄРА до Вашингтону, не потрібно фризієрського свідоцтва. Гарантується $80.00 на тиждень. Зголошуватися:
406 Constitution Ave., N.E.
Washington 2, D. C.
Тел.: LI 6-7966

Робітня Пасків
на горі міста в Ню Йорку
потребує інтелігентного
МОЛОДОГО МУЖЧИНУ
до праці в магазині.
Телефонувати:
WA 8-0106

КРЕСЛЯР, прецізійний й інш. Мусить знати американські методи. Елекр. приладдя, Конструкційний апарат; елекр. кругобіг, мусить доказати знання креслярства. Індустріяльний і військовий асистент. Мусить перейти "Govern. security regulations" Добрі умов. праці. Праця близ. дому. Платня відпов. до досвіду. Пишіть P. O. Box 167 Great Neck, L. I., або тел. Hunter 2-8480.

The
Billings & Spencer
Company
п о т р е б у є
DROP FORGERS
FORGER'S HELPERS
ПЛАТНІ СВЯТА
ПЛАТНІ ВАКАЦІЇ
Забезпечення на життя
від нещасливих випадків
і госпіталізації.
Insurance Plan.
Інформуватись:
Employmet Office
1 Laurel St.
HARTFORD, CONN.

AUTOMATIC
машинові оперейтори
і "set up men".
Всі користі. Надчисельні години.
G. M. CO., Mfg., Inc.
43-24 21 St., Long Island City
ST 4-2400

• КНИЖКИ •

Нова книжка
ЄВГЕН ОНАЦЬКИЙ
У ВІЧНОМУ МІСТІ
Записки українського журналіста.
Рік 1930.
Ціна $4.00

Л. КОВАЛЕНКО
„В ЧАСІ
І ПРОСТОРІ"
П'єси
Ціна $2.00
Замовляти:
"SVOBODA"
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Зі Спорту

„ЛЕВИ" ПЕРЕМАГАЮТЬ „НЕКАКСА" 5:3 (1:1)

Шикаґо, 14 жовтня. — Склад дружини „Левів": Дж. Ґардасевіч, А. Терлецький, В. Мелешко, І. Тущенко, Р. Андрушко, О. Пундор, І. Лоско, Б. Куцан, В. Козленко, Е. Банах, А. Бахір, Д. Стахровський, А. Ляхів.

„Леви" використовують останніх 25 хв. гри другої половини, та стріляють 4 воріт, що у вислідi дають перемогу „Левів" над мексіканцями 5:3.

Після нерішального стрілу Д. Стахровським, що дало провадження „Левам" 1:0, „Некакса" тричі здобула ворота. Перші ще в першій половині з карного кopу, та двічі в другій половині з підворітнього замішання, що з нього опам'яталися змагуни „Левів" щойно в останніх 25 хв. другої половини. В цей час „Леви" здобули 4 ґолів, й тим самим заслужену перемогу.

„Некакса" грала дуже гостро та брутально. В першій половині судді подиктували понад 20 фавлів.

Ворота для „Левів" добули в другій половині такі змагуни: А. Бахір, В. Куцан, Д. Стахровський та Е. Банах по одних.

Ці змагання були найслабшими змаганнями „Левів" в цьому році.

„Некакса" не представляє собою насправді жадної дружини. І не диво, що по кількох кінцевих змаганнях повертається вона знову до нижчої кляси, а саме першої дивізії. В цілому сезоні (на 28 можливих точок) здобула „Некакса" 4. До закінчення сезону залишилося їй відограти два змагання до „Іґелс" та „Словакс".

Під цю пору „Леви" знаходяться на третім місці з скількістю точок 17:7, на другім місці „Швабен" 19:7 точок, та на першім „Іґелс" 19:5.

До докінчення сезону мають ще відограти змагання „Леви" з „Ганза" в дні 21 жовтня та зі „Спартою" в дні 4 листопада. Є усі дані на здобуття першого місця „Левами". Якщо б „Леви" в чергових двох змаганнях здобули 4 точки, а „Іґелс" втратили, програючи до „Спарта" чи „Некакса", тоді прийшлося б розігравати „плей офф" за перше місце.

В дні 28 жовтня на стадіоні Виннемак Парк відбудуться великі змагання за трофей Пітер Піла, переможець у яких стане офіційно чемпіоном стейту Іллиной. Уперше в історії цих гор УАСТ „Леви" закваліфікувалися до фіналу, де стрінуться з кількакратним посідачем цього трофею СК „Іґелс". Змагання відбудуться в год. 2.30.

Сподіваються рекордового числа глядачів. В цей день не буде інших змагань.

Микола Чуйко.

З'ЇЗД КЛК НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, 13 і 14 жовтня. — В ці погідні дні, серед чудової гірської природи, відбувся тут З'їзд Карпатського Лещетарського Клюбу з участю 27 членів. З цієї нагоди зорганізовано конкурс стріляння з малокаліброврї (.22) зброї, до якого стануло 30 мужчин і 11 жінок, членів і нечленів КЛК.

В конкуренції мужчин, з віддалі 50 стіп, стоячи, вільноруч (на 5 стрілів і 50 можливих точок) перші місця зайняли:

1. Ю. Купчинський 30 точок.
2. О. Слупчинський 28 точок.
3. Д. Слободян і Л. Курилко по 27 точок.

В конкуренції жінок, з віддалі 30 стіп, стоячи, вільноруч (теж 5 стрілів і 50 можливих точок) найкращі осяги добули:

1. І. Федьківська 22 точки.
2. Л. Палій 21 точка.
3. Т. Терлецька і Г. Полтавченко по 19 точок.

Ці змагання і ціла зустріч пройшли в дуже гарній приязній атмосфері, що можна завдячувати в першу чергу організаторам турніру (КЛК), та дуже прихильному ставленні до починів молоді УНСоюзу, а головно управи Союзівки.

КЛКлюбові належиться признання за гарні почини з ціллю зацікавити нашу молодь багатьома, досі менше популярними ділянками спорту. За КЛК вже декілька вдало зорганізованих змагань, в тому лещетарські, тенісові, плавацькі проби, і останньо стріляння. Крім зимових спортів, які приходять на чергу, КЛК плянує теж змагання в лучництві (стрілянні з лука).

Учасник.

Короткі Вісті

● **До Москви** прибув ще один азійський „паломник": Мохамед Давд, прем'єр Афґаністану. В грудні минулого року відвідали столицю Афґаністану Кабул совєтські „колективні диктатори" Булґанін та Хрущов і признали тій країні $100,000,000 позики. За те большевики прислали до Афґаністану, що має велике стратегічне значення, своїх „виховників" і військових інструкторів.

● **„Филаделфія Бюллетин"**, вечірній популярний щоденник у Филаделфії із денним накладом близько 800.000 примірників, заявив, що він підтримує кандидатуру през. Айзенгаверa і розпочав на його користь виборчу кампанію.

● **Найближчого тижня** корпорація Крайслера починає в Ню Йорку й інших великих містах ЗДА публічні покази нових моделів на 1957 рік авт своєї продукції — „плимута", „далжа", „ді-сото" і 3-х типів „крайслера", з яких найвищий — „імпірісл".

● **Західньо - німецький** парлямент рішив видавати матеріяльну допомогу звільненим із східньо - німецьких в'язниць політичним в'язням, які прибудуть до Західньої Німеччини. В н а с л і д о к „демократизації" курсу політики в Східній Німеччині, звільнено там у першому чвертьріччі цього року 900 політичних в'язнів, у другому чвертьріччі — 636 і в третьому — 1,553. Усі вони повтікали на Захід. Між ними багато таких, що були насильно вивезені до підсовєтської Німеччини.

• ПРАЦЯ •
• Help Wanted—Male •

ПАНТОГРАФ
ҐРАВІРУВАЛЬНИКИ.
Досвідчені
Всі користі. Платні вакації.
Висока латня.
Rutherford, N. J.
Geneva 8-1150

МЕТАЛЕВИЙ
ТОКАР
з досвідом при алюмінію.
Телефонувати:
MArket 3-2895
Newark, N. J.

МАШИНІСТ
1-клясний.
Надчисельні години,
добрі умовини праці.
Bronx Tel.: CY 5-7057

ПОРТЕР
до машинової фабрики.
HAIDA ENGINEERING
34-11 Vernon Blv., L. I. City

М У Ж Ч И Н А
до миття посуди.
8 год. праці 6 днів.
Телеф.:
SPencer 9-5658 після 8-год. веч.
від п'ятниці до вівтірка.

С Т О Л Я Р І
Досвід при роботі меблів.
OLD WORLD CRAFTSMEN
76 Midland Pl.
Tuckahoe, N. Y.
SP 9-1910

РУЧНІ РІЗЬБАРІ
Мусять бути кваліфіковані і досвідчені.
Говоримо по-українськи і по польськи. Добра нагода.
A. P. F. MFG. CO., INC.
315 E. 91st St. New York City
LE 4-2337

► УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО ◄
"ZORYA PARCELS OFFICE"
36 EAST FIRST STREET, Tel.: OR 4-3930 NEW YORK 3, N. Y.

Ґарантує найскорішу доставу ПАЧОК до всіх країн Европи.
Опаковує і висилає пачки безпосередньо до корабля. Полагоджує посилки повітряною поштою. Пачки переслані нам поштою до бюра, полагоджуємо до 3-ох днів.
В и с и л а є м о: ПОЖИВУ, НОВУ й НОШЕНУ ОДЕЖУ, ШКІРУ, МАНУФАКТУРУ, ЛІКИ і т. п.
„ЗОРЯ" веде власний склад усяких товарів: шкіру, мануфактуру, взуття з футряними вкладами, матеріяли на перини, хустки, панчохи, ґалянтерію, харчові продукти, герметично замкнені і т. ін.
—• Обслуга фахова. Даємо інформації. •—
Бюро відкрите щоденно від понеділка до суботи від 9-ої год. рано до 8-ої вечора.
► ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ПОВНИМ ДОВІРЯМ. ◄
За висилкове бюро „Зоря" — **О. М. ДОРОШЕВИЧ.**

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

• BUSINESS OPPORTUNITY •

BAR & GRILL
Досконале рухливе місце. Великий рух. Все влаштування в доброму стані. Чудова нагода для фахового. Низька ціна. З уваги на недугу продається з стратою. 3896 Third Ave. (near 172nd St.), Bronx, N. Y.

ГРОСЕРНЯ
І ДЕЛІКАТЕСЕН
повні товару.
Досконала клієнтеля.
Добра нагода для відповідної людини.
Телеф. HE 3-2310

CANDY-LUNCHEONETTE
Досконала українсько-польська клієнтеля.
Близ. шпиталя; школи і театру.
$800-900 тижнево.
AL 4-9260

ЛАНЧОНЕТА,
досконале положення, тепер дає $800-$1,000 тижнево. Легко можна побільшити. Рент $160, ліз на 5 р. Жадає тільки $10,500. Телеф. між 8-12 A.M.
MO 9-9031

ДЕЛІКАТЕСЕН — досконала клієнтеля, заснов. тому 20 р. Тепер дає $850 тижнево. Молода енергійна людина легко може побільшити. Рент тільки $100, включ. 5 кімнат і огрівання. На скорий продаж з стратою.
AP 7-0070

На продаж
ГРОСЕРНЯ
Делікатесен і Ланчонета
разом, близько фабрики і телевізійної станції, де працює коло 15-сот людей. Добре вироблений бизнес надається для двох спільників. Голоситись:
218 East 5th Street
New York City

БУЧЕРНЯ
до винайму між A & P і Smilens.
з влаштуванням або без.
Чудова нагода.
Boston Road & 214 St., Bronx
CY 3-5555

ЧУДОВЕ положення при дорозі при голов. лінії в Commack, близ. нов. мотелю. Внутрі місце з новими комплетними "charcoal" печами і "custard" стендами. Чудова нагода для досвідченого, щоб відкрити ресторан або "Charcoal Broil Inn". Без посередництва. **PO 7-3488.**

Нав'язуючи до наших повідомлень в українській щоденній пресі з вересня ц. р. про нагоду вигідного купна акцій гірничої спілки

CONTINENTAL IRON
& TITANIUM MINING, Limited

в Монтреалю, — приємно нам поділитись з членами і зацікавленими, що до нашого гурту прибув ще один титанієвий клюб, а саме в ШИКАГО.

При цій нагоді хочемо повідомити всіх зацікавлених, що Управі Гірничої Спілки доручено піднести ціну на однодолярові акції з 30 кан. центів на 60, з уваги на відкриття і законтрактовання нових покладів багатої титанієвої руди.

ТИТАНІЄВІ КЛЮБИ ДІТРОЙТУ, КЛІВЛЕНДУ, НЮ ЙОРКУ, ФИЛАДЕЛФІЇ і ШИКАҐА

зарезервували за своїми членами давну ціну, по 30 кан. центів за акцію до дня 10 листопада 1956 року, включно.

За дальшими інформаціями просимо звертатись до Управ наших Клюбів на такі адреси:

Hryhor BOBKIW, 10704 Clifton, CLEVELAND, Ohio, Tel.: ME(lrose) 1-7168
Bohdan PETRINA, 4077 N. Campbell, DETROIT 10, Mich., Tel.: TA(shmoo) 5-1586
Mykola DENYSIUK, 2228 W. Chicago, CHICAGO 22, Ill., Tel.: EV(ergladl) 4-3868
Michael KARAMAN, 825 N. 25th St., PHILADELPHIA 30, Pa., Tel.: ST(evenson) 7-4271
Stephen CHAIKOVSKY, 790 E. 19th St., PATERSON, N. J., Tel.: New York DI(gby) 9-1200, Ext. 281

Л І К И
(Rimifon, Penicillin, Streptomycin, Glucose, Cycloserine, Polio - Vaccine, etc.)
висилається до всіх країн Европи.
Мито оплачується тут. Ґарантія достави.
• СПЕЦІЯЛІСТИ ЕВРОПЕЙСЬКИХ РЕЦЕПТ •
Пишіть або телефонуйте:
B. FELDMAN PHARMACY
111 Ave. A. & 7th St., New York City — Tel. OR 7-5980

► ЦЕ НАЙКРАЩА НАГОДА В ЗДА ◄
Тільки наша фірма у Швеції може дати Вам такі ціни. Погляньте на цих кілька!

20 lbs. найліпшого смальцю	$23.00
20 lbs. цукру	13.80
20 lbs. найліпшого рижу	17.80
10 lbs. смальцю і 10 lbs. цукру	19.50

В ці пакунки включені всі кошти — дозвіл висилки, мито, пошт. оплата, забезпечення і т. д.
Висилаємо також пакунки з новою й уживаною одежею.
Наше бюро відкрите від 9 рано до 9 вечора.
ATLANTIC GIFT SERVICE CO.
1824 W. Chicago Ave., Chicago 22, Ill. — Tel.: Everglade 4-5220

• БИЗНЕСОВІ НАГОДИ •
• BUSINESS OPPORTUNITY •

DINER — дозвіл на пиво на місці. Досконале рухливе місце, заснований 25 р. Річно понад $100,000. 5½ днів. Довгий ліз, легкі сплати. Чудова нагода для фахового. Жадає тільки $28,500. Телеф. EX 2-9446 — 2:30-4:30 по пол.

КАРТКИ НА РІЗНІ НАГОДИ
в українському стилі.
12 штук за $1.00.
висилає за попереднім надісланням належитости
"SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

УВАГА! НЮ ЙОРК, ФИЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ДЛЯ
ВИСИЛКИ ПАКУНКІВ ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ
R. W. EXPORT - IMPORT CO.
116 EAST 7th STREET, NEW YORK CITY. — Tel.: ORegon 7-6180
Відкрило ФІЛІЮ у ФИЛАДЕЛФІЇ при **825 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.** Telephone: WAlnut 3-2259
В и с и л а є м о: ПОЖИВУ, НОВУ і НОШЕНУ ОДІЖ, ШКІРУ, МАНУФАКТУРУ, ЛІКИ — і інше.
Ми маємо на складі різного рода шкіру, як ЮХТ, БОКС, та іншу, і всі додатки на чоботи та черевики. Маємо матеріяли, ХУСТКИ, та П а н ч о х и та різного рода х а р ч о в і п р о д у к т и.
► СКОРА і ТОЧНА ДОСТАВА ПАКУНКІВ ҐАРАНТОВАНА ◄
Виконуємо пересилки на поштові замовлення.
• Всі оплати оплачує висилаючий. — Бюро відкрите щодня від 9 рано до 9-ої веч., в суботи від 9 до 5-ої по пол. •

ТАРЗАН, ч. 3738. Тарзан підходить Бару.

WITH A SHIFTING OF USHA, THE WIND, BARA SPUN ABOUT, HIS NOSTRILS QUIVERING AT TARZAN'S SCENT.

Із зміною вітру Бара підніс голову, і його ніздря відчули наближення Тарзана.

TARZAN IMMEDIATELY LEAPED FORWARD, HOPING TO STRIKE WHILE THE DEER SEEMED PARALYZED FROM FRIGHT.

BOB LUBBERS — PICK VAN BUREN

Тарзан негайно кинувся вперед, сподіваючись завдати оленеві смертний удар, ще заки Бара прочуняє від переляку.

...THEN A FANTASTIC THING HAPPENED... ...HEAD LOWERED, SNORTING AND PAWING, BARA MET THE APE-MAN'S CHARGE!

Але тоді раптом виникла фантастична ситуація. Бара, схиливши голову, хриплячи і пирхаючи, кинувся назустріч мавполюдині.

ЧИ МОЖЕ БУТИ НАЦІОНАЛЬНЕ ВІЙСЬКО БЕЗ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І ДЕРЖАВИ ?
Про це довідаєтеся прочитавши книжку
СТЕПАНА РІПЕЦЬКОГО
УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРІЛЕЦТВО
ВИЗВОЛЬНА ІДЕЯ І ЗБРОЙНИЙ ЧИН
Це документальний твір, який дасть сучасним і майбутнім ґенераціям **п о в н у** правду про історичне значення Українського Січового Стрілецтва (УСС і СС).
Об'єм книжки 368 сторін великого формату — гарний папір — люксусова оправа. — ЦІНА $6.00.
Замовлення слати:
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

• РІЗНЕ •

KARS Jewelers
ЄДИНА ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ — ДУЖЕ ВІДОМА СЕРЕД УКРАЇНСЬКОЇ ПУБЛІКИ
ВЛАСНИЙ ІМПОРТ ТА ФАБРИКАЦІЯ
216-218 E 14th St — New York 3, N. Y.
ТЕЛЕФОН GR 3-5875
НАД ВХОДОМ ВЕЛИКИЙ ... ГОДИННИК

Представництво найбільш відомих годинників
О М Е Ґ А
з мистецьким виконанням тризубу на циферблаті.
Останні моделі у великім виборі.

ЯКЩО ЕИ ВДОВОЛЕНІ З ОБСЛУГИ В УКРАЇНСЬКІЙ ФІРМІ — СКАЖІТЬ ДРУГИМ, ЯКЩО НІ — СКАЖІТЬ НАМ!

Посмертні Згадки

ВАСИЛЬ БУТИНСЬКИЙ, член Т-ва Над Збручa Відд. 280 УНСоюзу в Скрентон, Па., помер на удар серця 7. жовтня 1956 р. Походив з села Березовиця Велика, пов. Тернопіль, Зах. Україна. Покійний оставив в смутку дружину Евгенію, дочку Ольгу і сина Володимира, невістку і 3 внуки. Похорон відбувся 10-го жовтня з похор. заведення до церкви св. Володимира а відтак на Абінґтон Гіл цвинтар. — В. И. П.!
Р. Рубльовський, секр.

ВАСИЛЬ МОГИЛЬСЬКИЙ, довголітній член Б-ва св. Димитрія Відд. 288 УНСоюзу в Бетлегем, Па., помер по довгій недузі 10-го жовтня 1956 р. Оставив в глибокім смутку дружину Параньку, 2 синів Петра і Василя, 2 дочки Ксеню і Славку, 7 внуків, брата Теодора і сестра Доріно. Покійний походив з села Дубівці, пов. Тернопіль, Зах. Україна. Похорон відбувся 13-го жовтня при участі Родини, Членів і Приятелів з укр. греко-кат. церкви св. Йосафата відпроваджено на цвинтар Святий Спаситель, Бетлегем, Па. — В. И. П.!
Д. Мушастий, секр.

СТЕФАН ТАРАСЮК, член Відд. 364 УНСоюзу в Клівленд, О., помер 4-го жовтня 1956 р. Покійний родився 1895 в с. Губіна, пов. Мінськ. До УНСоюзу вступив 1928 р. Полишив в смутку 2 синів Мечислава і Йосифа. Похорон відбувся 8-го жовтня з Православної Церкви св. Теодозія на цвинтар в Бруклин, О. В. П. П.!

МИХАЙЛО ВОЙНАР, член 235 Відд. УНСоюзу в Роєфорд, О., упокоївся в Бозі 15-го жовтня 1956 р. по короткій недузі в 68 р. життя. Покійний родився в селі Босько, пов. Сянік, Зах. Україна. Полишив в смутку 4 доньки Марію, Розалію, Анну, Магдалену, 4-ох синів Юрія, Данила, Николая, Михаїла, 21 внуків і 2 правнуки. Похорон відбувся 17-го жовтня з пох. заведення до грец. кат. церкви св. Арх. Михаїла. — В. И. П.!
М. Теплий, секр.

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
COMPLETELY
AIR CONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ
NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх
Обслуга чесна і найкраща.
У випадку смутку в родині кличте як в день так і в ночі:
JOHN
KOWALCHYK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street,
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. HEnderson 4-5131

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker & Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура, Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568